

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: M. W.**, nar. „X“, „X“, zastoupené Mgr. Lucií Petránkovou, advokátkou se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zastoupeného JUDr. Danielelem Volákem, advokátem se sídlem Jiráskova 413, Litvínov, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) SYNTAXIS NORD s.r.o.** (původně NORD BOHEMIA GOLF s.r.o.), IČ 25049445, se sídlem Janov 223, zastoupené JUDr. Danielou Maršálkovou, advokátem se sídlem Bílkova 4, Praha 1, **2) KREDIT DĚČÍN, a.s.**, IČ 25014838, se sídlem Masarykovo nám. 3/3, Děčín, a **3) České Radiokomunikace a.s.**, IČ 24738/75, se sídlem Skokanská 2117/1, Praha 6 – Břevnov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2010, č.j. 365/UPS/2010-6, ev.č. 185960/2010/KÚÚK/Doč,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 16.11.2010, č.j. 365/UPS/2010-6, ev.č. 185960/2010/KÚÚK/Doč, a rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu, ze dne 31.5.2010, č.j. OSU/57420/2010/Hm, se **pro vadu řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. V řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1.10.2014, č.j. 15 A 9/2011-108, je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 52 184,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2010, č.j. 365/UPS/2010-6, ev.č. 185960/2010/KÚÚK/Doč, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu, ze dne 31.5.2010, č.j. OSU/57420/2010/Hm, kterým byla na základě žádosti společnosti SYNTAXIS NORD s.r.o. povolena stavba „Ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci na pozemcích p. č. 362, 427/14, 354/2, 367, 374/3, 906, 427/1, 910/16 k.ú. Janov u Hřenska“, tak, že výrok byl doplněn o podmínky č. 12, 13 a 14 následujícího znění:

12. Humózní a podorníční vrstva půdy bude v potřebném úseku odtěžena a uložena tak, aby nedošlo k jejímu znehodnocení. Veškerá skrývka bude zpětně použita při ozelenění areálu. Složení travních směsí bude respektovat druhové zastoupení travin v bezprostředním okolí a bude konzultováno se Správou CHKO Labské Pískovce.

13. Negativní vlivy výstavby v okolí staveniště, tj. hluk a emise ze stavebních strojů a nákladních automobilů, musí být eliminovány optimalizací pracovních postupů a operací při výstavbě. Dále bude zajištěna účinná technika pro očistu komunikací a při zvýšené prašnosti také skrápění otevřené plochy staveniště.

14. Využívané přístupové cesty k zařízení staveniště musí být průjezdné pro další uživatele po celou dobu výstavby.

Žalobkyně v žalobě namítla, že dle jejího názoru žalobou napadené rozhodnutí trpí věcnými vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení splnění podmínek pro vydání stavebního povolení a současně trpí vadou spočívající v tom, že se žalovaný nedostatečně v rozhodnutí vypořádal s námitkami uvedenými žalobkyní v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

Žalobkyně zejména namítla, že stavba je v územním rozhodnutí a projektové dokumentaci vymezena jinak než ve stavebním povolení. Poukázala na skutečnost, že ve stavbě SO 01 měly v I. NP být mimo jiné technické místnosti, masáže, posilovna a solárium a dle stavebního povolení se tam mají nacházet aerobní stroje, kryosauna a masážní stroje. Ve II. NP uvedené stavby se měly nacházet masážní vany, parní sauna, relaxační prostor, sociální zázemí a technické místnosti a dle stavebního povolení tam mají být umístěny masážní vany, parní sauna, relaxační prostor, ochlazovací bazének. Ve stavbě SO 02 v II. NP měl být půdní prostor a ve stavebním povolení není uvedeno nic. Dále dle územního řízení a projektové dokumentace měly být postaveny čtyři bungalovy V1 obsahující dva čtyřlůžkové apartmány, pět bungalovů V2 obsahující osmilůžkové apartmány a jeden bungalov obsahující čtyřlůžkový apartmán pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace. Dle stavebního povolení však má být postaveno osm bungalovů V1 obsahujících jeden čtyřlůžkový a jeden dvoulůžkový apartmán a dva bungalovy V2 obsahujících jeden čtyřlůžkový apartmán a jeden dvoulůžkový apartmán. Žalobkyně trvá na tom, že návrh projednaný v územním řízení musí být shodný s návrhem projednaným ve stavebním řízení. Dle žalobkyně nárůst počtu bazénů, vířivek a apartmánů má vliv na samotné rozměry stavby a na hygienické normy, na zaústění vod do místní ČOV, na navýšení hluku, a tedy i na samotnou žalobkyni.

Dále žalobkyně namítla, že při zamítnutí jejích námitek týkajících se imisí, ani při vydání závazných stanovisek, na které úřady odkazují, nebylo provedeno měření. Tento postup je dle jejího názoru v rozporu se závěry obsaženými v usnesení Nejvyššího soudu ze

dne 22.10.2001, sp. zn. 22 Cdo 2929/99. Současně poukázala na skutečnost, že výsadba stromů, které měly být protihlukovým opatřením, již v žalobou napadeném rozhodnutí dle žalovaného nemá zajistit nepřekročení hlukových limitů. K imisím pachu se dle žalobkyně žalovaný vyjádřil nedostatečně, když pouze konstatoval, že nádoby na komunální odpad budou situované na pozemku stavebníka. K námitce týkající imise pachu rovněž žalovaný uvedl, že se nejedná o parametr, který by posuzoval stavební zákon. Dále žalobkyně namítla narušení pohody bydlení, neboť nárůst dopravy, hluchnost, prach z projíždějících aut v oblasti, která je vyhlášená léčivým vzduchem, těžko mohou zajistit zdravé a vhodné prostředí pro všechny.

Dále žalobkyně uplatnila námitku, že se obává imisí v podobě podmáčení půdy na svém pozemku. K této námitce připojila argumentaci zcela totožnou, jakou již použila ve své žalobě proti rozhodnutí o umístění stavby. Uvedla, že geologický a hydrogeologický posudek zaměřený na utrácení dešťových vod do horninového prostředí zpracovaný RNDr. P. S. byl zpracovaný na základě údajů v knize „Hydrogeologická syntéza české křídové pánve“. Uvedený posudek dle žalobkyně tedy nebyl vyhotoven na základě faktického geologického průzkumu, ale výhradně na základě podkladů uvedených v citované literatuře. Žalobkyně trvá na tom, že oproti závěrům obsaženým v uvedeném posudku, kde je konstatováno, že rostlý pískovec se nachází ve vrstvě 4 m, se ve skutečnosti rostlý pískovec v dané lokalitě nachází již ve hloubce 40-50 cm. Žalobkyně dále konstatovala, že se žalovaný s námitkou podmáčení půdy nevypořádal ani s ohledem na změnu skladby porostů a změnu různorodosti živočichů.

Dále žalobkyně namítla, že příjezdová cesta neodpovídá požadavkům příslušné normy. Konstatovala, že žalovaný se nevypořádal se stanoviskem Policie ČR č.j. ORDC 18963-1/č.j.-2008-07, ve kterém policie souhlasila s připojením na místní komunikaci, ale upozornila na šířkové a směrové uspořádání místní komunikace nevyhovující pro další nárůst dopravy v uvedené lokalitě. Žalobkyně uvedla, že pokud komunikace je nevyhovující pro další nárůst „osobní“ dopravy, je zcela důvodná námitka žalobkyně, že je komunikace nevhodná pro průjezd nákladních automobilů a těžké stavební techniky. S touto její námitkou uplatněnou již v rámci odvolacího řízení se žalovaný dle názoru žalobkyně nevypořádal.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce týkající se souladu povolené stavby s obsahem územního rozhodnutí žalovaný poukázal na skutečnost, že dle § 111 odst. 1 písm. a) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), stavební úřad ve stavebním řízení posuzuje, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu. K posouzení vzájemného souladu obou návrhů a vyhodnocení, zda je či není nutné vydat rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, je příslušný stavební úřad. Stavební úřad dospěl po posouzení návrhu k závěru, že v daném případě se nejedná o takovou změnu, která by vyžadovala změnu územního rozhodnutí. Odlišnosti jsou pouze drobné, a to v dispozičním uspořádání interiéru objektu. Žalovaný rovněž trvá na tom, že nedošlo k navýšení počtu apartmánů. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že počet, rozměry i umístění bungalovů jsou shodné. Ke změně došlo pouze v označení. Apartmány pro osoby s omezenou schopností pohybu jsou označeny ve stavebním povolení jako V1 namísto V3.

K námitce týkající se imisí žalovaný uvedl následující. Především zdůraznil, že vyhláška č. 137/1998 Sb., k níž se vztahuje judikát, na který poukazovala žalobkyně, již byla zrušena a byla nahrazena vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Dle § 10 této nové vyhlášky o technických požadavcích na stavby, která stanovuje všeobecné požadavky na ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí, které musí posuzovaná stavba splňovat, posuzovaná stavba musí být navržena a provedena tak, aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech. Žalovaný trvá na tom, že předmětná stavba splňuje všechny požadavky uvedené v § 10 odst. 1 písm. a) až j) vyhlášky č. 268/2009 Sb. Ve vztahu ke zvýšené hladině hluku žalovaný uvádí, že žalobkyně zvýšenou hladinu hluku bez opodstatněných argumentů předjímá. Žalovaný na tomto místě uvedl, že hluk způsobený hosty v případech, kdy nastane zvýšená hladina hluku způsobená jejich projevy, řeší dle nařízení vlády č. 148/2006 Sb. příslušné orgány ochrany veřejného zdraví a nikoli stavební úřady. Dále zdůraznil, že pro eliminaci případné imise hluku hlasových projevů hostů byl již v územním řízení zpracován a předložen návrh protihlukového opatření formou výsadby dřevin mezi bungalovy a nemovitostí žalobkyně. Dále žalovaný zdůraznil, že v rámci stavebního řízení stavební úřad posuzuje vlastnosti stavby, tedy vlastnosti vyplývající ze stavebnětechnického řešení stavby a mající původ ve stavbě. V tomto směru stavební úřad konstatoval, že stavba vyhovuje požadavkům § 14 odst. 1 i odst. 3 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Krajská hygienická stanice jako orgán ochrany veřejného zdraví rovněž posoudila stavbu z hlediska ochrany proti hluku a vibracím v rozsahu daném § 14 vyhlášky č. 268/2009 Sb. a vydala v tomto směru souhlasné závazné stanovisko. Tímto závazným stanoviskem deklarovala, že se stavebnětechnickým řešením stavby souhlasí.

K imisím zápachu žalovaný uvedl, že žalobkyně opět tyto imise bezdůvodně předjímá na základě svého subjektivního pocitu. Dále uvedl, že zápach od komunálního odpadu není parametrem, který by posuzoval stavební zákon, jeho prováděcí vyhlášky či jiný právní předpis. Každá nemovitost musí být vybavena nádobami na komunální odpad. V daném případě budou nádoby na komunální odpad umístěny na ploše navazující na parkoviště pro rekreanty. Mezi těmito nádobami a nemovitostí žalobkyně jsou umístěny ubytovací bungalovy a rovněž pás dřevin sloužící jako bariéra. Pro úplnost podotkl žalovaný, že na pozemku v bezprostřední blízkosti nemovitosti žalobkyně a pozemku, kde má být umístěna stavba, jsou hospodářská stavení včetně hnojiště a kompostu, což jistě způsobuje jistý zápach, jak je na vesnici běžné.

K otázce rušení pohody bydlení žalovaný uvedl, že stavební úřad může toto kritérium hodnotit pouze z toho hlediska, zda stavba splňuje limity stanovené právními předpisy na úseku stavebního práva. V tomto směru byly veškeré skutečnosti řádně prošetřeny a stavební úřad neshledal důvod, pro který by měl žádost o stavební povolení zamítnout.

K námitce týkající se nedostatečného řešení zasakování dešťových vod žalovaný konstatoval, že tato námitka byla předmětem přezkumu již v rámci předchozí žaloby žalobkyně ve věci předmětné stavby proti rozhodnutí v územním řízení. Na základě výsledku soudního řízení nechal stavebník zpracovat doplňující geologický a hydrogeologický posudek. Tímto posudkem byla potvrzena správnost navrženého způsobu utrácení dešťových vod.

K námitce týkající se dopadu výstavby na současné místní komunikace žalovaný uvedl, že tuto námitku považuje nejen za neopodstatněnou, ale rovněž za námitku netýkající se možného přímého dotčení práv žalobkyně. Ve stavebním řízení stavební úřad posuzuje proveditelnost stavby. Místní komunikace jsou ve vlastnictví obce Janov, která byla

v předmětném stavebním i předcházejícím územním řízení účastníkem a která ve vztahu ke komunikacím neuplatnila požadavek na vyvolané podmiňující investice týkající se úpravy konstrukční skladby silničního profilu místních komunikací. Dále žalovaný konstatoval, že navrhovaný záměr má rozšířit služby pro návštěvníky stávajícího golfového klubu. Příliv nových návštěvníků mířících pouze do relaxačního centra (posuzovaná stavba) nebude vzhledem k odlehlosti obce dle žalovaného nijak dramatický a je očekáváno spíše využití členy golfového klubu a místními obyvateli. Dále žalovaný zdůraznil, že příjezdová komunikace vedoucí podél nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně nebude pro dopravu materiálu a stavební technologie pro výstavbu technologicky náročnější části předmětné stavby (objekt pro sport a relaxaci) vůbec využívána. Pro výstavbu objektu bungalovů je využití komunikace vedoucí podél nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně možné, avšak není nutné.

Společnost SYNTAXIS NORD s.r.o. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení 1“) jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k věci uvedla následující.

K námitce týkající se změn ve stavební dokumentaci uvedla, že došlo pouze k upřesnění využití a pojmenování zařízení, čímž v žádném případě nedošlo ke změně účelu ani využití dotčených místností, neboť se stále jedná o prostředky a technologie určené k relaxaci. K umístění ochlazovacího bazénku ve II. NP stavby konstatovala, že je pravidlem, že u každé sauny bývá umístěna ochlazovací lázeň, bazén nebo sprcha a že výpočet množství odpadních vod byl již v rámci územního řízení proveden se zřetelem na tento ochlazovací bazén. V žádném případě tedy nedojde k navýšení odpadních vod ani k rozporu s hygienickými normami či požadavky, což potvrzuje i souhlasné stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 4.3.2010, č.j. KHSUL 43935/2009/1654. Dále konstatovala, že nedošlo v žádném případě k navýšení počtu bungalovů a v případě počtu lůžek dokonce došlo ke snížení jejich počtu oproti územnímu řízení. Zachování počtu bungalovů spolu se snížením počtu lůžek nemůže mít negativní vliv na množství odpadních vod ani na zvýšení hluku, jak uvádí žalobkyně.

K odkazu na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22.10.2001, sp. zn. 22 Cdo 2929/99, konstatovala, že tento judikát vychází z již zrušené vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu. Dle názoru osoby zúčastněné na řízení 1 je na místě, aby rozhodnutí stavebního úřadu bylo v souladu s novou platnou vyhláškou.

K námitce týkající se porušení norem ve vztahu k příjezdové cestě osoba zúčastněná na řízení 1 uvedla, že z námítky není patrné, jaké normy jsou dle žalobkyně porušeny. Dle názoru osoby zúčastněné na řízení 1 se žalovaný s námitkou žalobkyně v žalobou napadeném rozhodnutí zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal. Poukázala na to, že obec Janov i dopravní inspektorát v dané věci předložily kladná stanoviska. Zdůraznila dále, že ona jako stavebník se zavázala, že komunikaci před zahájením stavebních prací zaměří, její stav zaprotokoluje, po celou dobu výstavby ji bude udržovat v provozuschopném stavu a po dokončení výstavby ji uvede do původního stavu. Rovněž zdůraznila, že komunikace vedoucí podél nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně bude používána pouze pro realizaci technologicky méně náročné stavby, při níž nebude využívána těžká mechanizace. Trvá na tom, že využití komunikace nezasáhne do práv žalobkyně, a proto tato není oprávněna namítat nevhodnost použití této komunikace pro stavební práce.

K námitce týkající se hydrogeologického posudku zaměřeného na utrácení dešťových vod do horninového prostředí osoba zúčastněná na řízení 1 uvedla, že aby došlo

ke konečnému vyřešení sporu okolo otázky utrácení dešťových vod, nechala provést žalobkyní požadovaný hydrogeologický průzkum přímo v místě plánovaného umístění zasakovacích nádrží. Tento průzkum byl proveden firmou Pavel Vobořil - HPM ve spolupráci s RNDr. P. S. Průzkum byl proveden v lednu až únoru 2011. Výsledek průzkumu přímo v místech určených projektem pro vsakovací objekty potvrdil předchozí posudek. Ze závěru nového posudku jednoznačně vyplývá, že vsakováním dešťových vod nejsou ohroženy jiné zdroje podzemní či povrchové vody, nejsou ohroženy stávající ekosystémy závislé na podzemní vodě a že případné ovlivnění staveb pozemků či jiných zařízení je vyloučeno.

Společnost KREDIT DĚČÍN, a.s. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení 2“) a společnost České Radiotelekomunikace a.s. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení 3“) se k dané věci nijak písemně nevyjádřily.

Při jednání soudu konaném dne 5.10.2016 zástupce žalovaného navrhl zastavení řízení o předmětné žalobě pro zjevnou bezúčelnost, neboť v mezidobí došlo k výrazné redukci rozporované stavby, a to dokonce na základě nového pravomocného rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, s nímž žalobkyně vyslovila souhlas.

Jednatel osoby zúčastněné na řízení 1 uvedl, že namísto původních bungalovů bude na předmětném místě vybudováno parkoviště, které bude ve stejné výškové úrovni jako pozemek žalobkyně, aby nedocházelo k případnému zatékání či odtékání dešťové vody z parkoviště na pozemek žalobkyně.

Při tomtéž jednání soudu byl v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.6.2015, č.j. 3 Afs 223/2014-41, proveden důkaz znaleckým posudkem ve vztahu k navrženému systému plánovaného stavebního záměru „Ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci na pozemcích p.č. 362, 427/14, 354/2, 367, 374/3, 906, 427/1, 910/16 v k.ú. Janov u Hřenska“ prostřednictvím navržených vsakovacích studní ze dne 15.3.2016 vyhotoveným Ing. P. Z., CSc., znalcem v oboru inženýrské geologie a hydrogeologie.

Při jednání byl slyšen znalec Ing. P. Z., CSc. K dotazu právní zástupkyně žalobkyně, kde by mělo být provedeno sondování pozemku z hlediska podmínek vsakování dešťové vody, znalec uvedl, že s ohledem na danou lokalitu by mělo být pro zajištění věrohodnosti výsledků sondování zvoleno místo, kde by měly být budoucí vsakovací objekty. Pro danou lokalitu z hlediska struktury podloží je i 200 m hodně z hlediska zvolení místa sondáže a budovaného vsakovacího objektu. V dané lokalitě se nachází geologicky pestré podloží a nejde o podloží monotónní. Podklady, které měl k dispozici při znaleckém zkoumání, nedokládaly, že v dané lokalitě byla provedena s ohledem na právě uvedené seriózní sondáž. Z podkladů vyplynulo, že v roce 2008 nebyla prováděna sondáž, v roce 2011 sice ano, nicméně dvě provedené sondy nebyly dostatečně geologicky popsány a má za to, že nebyly dostatečně hluboké, a zejména nebyly dostatečně vyhodnocené. K tomu doplnil, že z podkladů jednoznačně vyplynulo, že nebyly provedeny patřičné vsakovací zkoušky, nebyly ani provedeny patřičné hydraulické výpočty vsakovací kapacity dle platné normy. Pokud by měl shrnout dosavadní zjišťování podmínek vsakování dešťové vody, tak k tomu uvedl, že zjišťování podmínek nebylo provedeno dostatečně, neboť při zjišťování absentovala dostatečná vstupní data. Navržené vsakovací jámy tak mohou být pro danou lokalitu

naddimenzované, či poddimenzované s ohledem na nedostatečné zjištění podmínek vsakování dešťové vody, to nelze zatím v tomto směru posoudit. Při naddimenzování vsakovacích jam by nedošlo k žádným doprovodným negativním jevům v dané lokalitě včetně pozemku žalobkyně (např. vysušování trávníku) a při poddimenzování vsakovacích jam by docházelo k jejich přeplnění a následnému přelivu zachycené vody do bezprostředního okolí. Nakolik je podloží příznivé ke vsakování dešťových vod, či nikoli, se zjišťuje patřičnou sondáží a vsakovací zkouškou, což v daném případě dosud nebylo řádně provedeno. Návrh vsakovací studny byl navíc nakreslen v roce 2007, tj. v době, než došlo ke zjišťování podmínek vsakování dešťové vody v dané lokalitě, přičemž dotyčný návrh přes zjišťování v roce 2008 a 2011, která přinesla výrazně odlišné výsledky, nedoznal naprosto žádných změn. K tomu doplnil, že případně špatně navržená vsakovací jáma nemůže z podstaty věci zásadně negativně ovlivnit toky podzemních vod, popř. hydrogeologického kolektoru.

K dotazu právního zástupce žalovaného, proč ve znaleckém posudku u některých otázek odpovídal ano i ne, znalec uvedl, že pokud odpovídal ano a vzápětí ne, cílil tak na to, aby poukázal na skutečnost, že dosavadní zjišťování podmínek vsakování dešťových vod v roce 2008 a 2011 sice dostalo formálním náležitostem, ovšem z pohledu fakticity a hodnověrnosti s ohledem na absenci dostatečných vstupních dat pro toto zjišťování již nešlo o hodnověrné závěry. K dalšímu dotazu právního zástupce žalovaného, zda má vliv na vsakovací poměry v dané lokalitě typ stavby, znalec odpověděl, že ano, a to vždy pokud se jedná o zvolenou kvalitu a rozlohu střechy. Ta má totiž nejvíce nepříznivé vlivy na kubaturu odvádění dešťových vod. K tomu doplnil, že pokud se jedná o stavbu v podobě parkoviště s asfaltobetonovým povrchem, tak ta má podobné nepříznivé vlivy na kubaturu odváděných dešťových vod jak tzv. nezelená střecha. Ovšem v případě parkoviště realizovaného toliko odhrabáním povrchové zeminy a rozhrnutím šterku, je situace zásadně odlišná, neboť toto šterkové parkoviště se dle žádných tabulek nebere jako zpevněná plocha, která by mohla mít nepříznivý vliv na kubaturu odváděných dešťových vod. V případě šterkového parkoviště pak z logiky věci není již dána potřeba zbudování tzv. vsakovacích jam. Při realizaci šterkového parkoviště, které se chová jako drén, naprosto ztrácí smysl, aby bylo budováno kolem něj ještě nějaké oddrénování či další doprovodné stavební úpravy za účelem odvodu dešťových vod. Pokud by v mezidobí v dané lokalitě došlo k ustoupení od záměru zbudovat bungalovy a namísto toho se rozhodlo vybudovat šterkové parkoviště, tak za dodržení patřičně velké granuláže a mezerovitosti použitého materiálu, není již zapotřebí provádět jakékoliv další doprovodné stavební úpravy za účelem odvodu dešťových vod, neboť případně zbudované parkoviště v této podobě se samo o sobě chová jako jeden velký drén. V tomto případě se pak zcela vytrácí potřeba provádění jakékoliv sondáže a zjišťování vsakovacích podmínek dešťové vody v dané lokalitě.

K dotazu jednatele osoby zúčastněné na řízení 1, zda znalec prováděl chybějící výpočty za účelem zjišťování podmínek odvodu dešťových vod v dané lokalitě, popř. zda navržené odvodňovací jámy jsou dostatečně naddimenzované, znalec uvedl, že nikoliv, neboť to nebylo možné, protože mu chyběla vstupní data z náležitě provedené sondáže a zejména pak vsakovací zkoušky.

Při jednání soudu konaném dne 23.11.2016 navrhla právní zástupkyně žalobkyně odročení jednání v předmětné věci s tím, že s ohledem na dosavadní vývoj jednání se zástupci

osoby zúčastněné na řízení 1 se jeví jako reálná možnost smírného vyřešení celého případu a následně zpětvzetí žaloby.

Soud tomuto návrhu vyhověl.

Při jednání konaném dne 17.5.2017 právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že na podané žalobě trvá, neboť v mezidobí se nepodařilo vyřešit daný případ smírnou cestou. Na prokázání skutečné vůle žalobkyně předložila její právní zástupkyně písemné prohlášení žalobkyně ze dne 16.5.2017 o tom, že na podané žalobě trvá.

Právní zástupkyně osoby zúčastněné na řízení 1 uvedla, že ještě předchozí den žalobkyně uvedla, že na podané žalobě netrvá a vezme ji zpět. Na podporu tohoto tvrzení navrhla provedení výsledku svědka tohoto prohlášení žalobkyně pana M. M. Dále uvedla, že namísto původně plánovaných bungalovů bylo vybudováno parkoviště, jehož plocha je zpevněna zatravnovacími dlaždicemi.

Právní zástupce žalovaného při tomto jednání uvedl, že dle jeho názoru v současné době vedení soudního sporu zcela postrádá smysl, přičemž meritorní rozhodování ve věci považuje za formalistické a případné další vedení správního řízení postrádá dle jeho názoru smysl.

Osoby zúčastněné na řízení 2 a 3 se výše uvedených jednání soudu nezúčastnily.

V předmětné věci již Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodoval rozsudkem ze dne 1.10.2014, č.j. 15 A 9/2011-108. V uvedeném rozhodnutí dospěl soud k závěru, že námitka žalobkyně týkající se odlišnosti stavební dokumentace předložené v rámci stavebního řízení od obsahu stavební dokumentace zpracované v rámci územního řízení je zcela nedůvodná, neboť velikost, umístění staveb, jejich výška ani tvar se nijak nezměnil. Pouze v důsledku změny vnitřního uspořádání došlo ke snížení kapacity bungalovů.

K námitce spočívající v tom, že příjezdová komunikace neodpovídá požadavkům příslušné normy a že se žalovaný nevypořádal s upozorněním Policie ČR na skutečnost, že šířkové a směrové uspořádání místní komunikace je nevyhovující pro předpokládaný nárůst dopravy v uvedené lokalitě, soud uvedl, že z podání žalobkyně není patrné, které normě předmětná komunikace nemá odpovídat. Dále soud dospěl k závěru, že otázkou bezpečnosti a kvality předmětné komunikace se v rámci samostatného rozhodovacího procesu zabýval příslušný silniční úřad a dospěl k závěru, že i přes upozornění policie je možné povolovanou stavbu připojit k předmětné komunikaci. Toto rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu bylo pro správní orgány v rámci stavebního řízení závazné. Soud rovněž konstatoval, že v žalobou napadeném rozhodnutí je upraven režim užívání přístupových komunikací v průběhu stavby. Uvedenou námitku tedy soud shledal rovněž nedůvodnou.

K námitce týkající se obtěžování žalobkyně imisemi soud uvedl, že námitka spočívající v tom, že v důsledku umístění předmětné stavby na sousedním pozemku bude žalobkyně obtěžována hlukem nad přípustnou míru, nemohla být s poukazem na ustanovení § 114 stavebního zákona v rámci stavebního řízení již projednávána, neboť se jedná o námitku, která mohla být uplatněna v rámci územního řízení. Současně soud poukázal na skutečnost, že žalovaný se v rámci stavebního řízení řádně vypořádal s otázkou, zda stavba splňuje ve vztahu k hluku požadavky kladené vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických

požadavcích na stavby, a státní normou ČSN 73 0532 s názvem „Akustika. Ochrana proti hluku v budovách a související akustické vlastnosti stavebních výrobků“. Správní orgán dospěl k závěru, že předmětná stavba nebude ohrožovat zdraví, zaručí noční klid a je vyhovující pro prostředí s pobytem osob nebo zvířat, a to i na sousedních pozemcích. K imisi pachů z nádob na komunální odpad soud konstatoval, že se žalovaný touto námitkou rovněž řádně zabýval a správně dospěl k závěru, že ze strany žalobkyně jde o předjímání imisí v podobě zápachu pouze na základě jejího subjektivního pocitu a zcela neodůvodněně. I tyto námitky tedy soud vyhodnotil jako nedůvodné.

K námitce žalobkyně, že dojde k porušení její pohody bydlení v důsledku nárůstu dopravy, soud opět konstatoval, že se jedná o námitku, která měla být vznesena v rámci územního řízení, a proto se jí správní orgán v souladu s § 114 stavebního zákona nemohl zabývat. V daném řízení bylo možno zabývat se porušením pohody bydlení pouze v rozsahu, ve kterém by k tomuto narušení mělo dojít v důsledku vlastností stavby a v souvislosti se stavebnětechnickým řešením stavby. Soud konstatoval, že touto otázkou se správní orgány zabývaly a dospěly k závěru, že předmětná stavba plně vyhovuje právním předpisům a normám, které slouží na ochranu pohody bydlení včetně těch, které slouží k ochraně pohody bydlení sousedů. Tuto námitku rovněž vyhodnotil soud jako nedůvodnou.

Poslední námitkou žalobkyně byla námitka týkající se imisí v podobě podmačené půdy. Žalobkyně považovala hydrogeologický posudek zaměřený na utrácení dešťových vod do horninového prostředí vyhotovený v roce 2008 RNDr. P. S. za nedostatečný. Totožnou námitku uplatnila žalobkyně již ve své žalobě proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby. Krajský soud v Ústí nad Labem pravomocným rozsudkem ze dne 15.12.2010, č.j. 15 Ca 170/2009-71, rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ve věci rozhodnutí o umístění stavby zrušil s tím, že skutkový stav, který žalovaný vzal za základ žalobou napadeného rozhodnutí o umístění stavby, potřebuje zásadní doplnění, neboť z posudku nebylo patrné, zda údaje v posudku uvedené a týkající se geologického profilu podloží vycházejí ze skutečnosti nebo ze všeobecných údajů převzatých z odborné literatury. Žalobou napadené rozhodnutí o stavebním povolení bylo vydáno před vydáním rozhodnutí ve věci sp. zn. 15 Ca 170/2009, kterým bylo zrušeno územní rozhodnutí k předmětné stavbě. Přestože již bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí v rámci stavebního řízení, nechala po rozhodnutí soudu ve věci územního řízení osoba zúčastněná na řízení 1) jako stavebník v roce 2011 vyhotovit nový geologický a hydrologický posudek od téhož zpracovatele jako byl původní posudek z roku 2008. Vzhledem ke skutečnosti, že správní soud při přezkoumávání žalobou napadených rozhodnutí rozhoduje v plné jurisdikci a s přihlédnutím k tomu, že nový posudek mohl osvědčit skutečnost, zda správní orgány vycházely při vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze správných podkladů, přistoupil soud k posouzení tohoto nového posudku. Tímto posudkem byl proveden důkaz a byly vyslechnuty jako svědci osoby podílející se na vyhotovení uvedeného posudku. Z provedeného dokazování a svědeckých výpovědí dospěl soud k závěru, že předpoklady, ze kterých vycházely správní orgány v rámci stavebního řízení, byly správné a složení geologického profilu odpovídá profilu uvedenému v původním posudku, ze kterého správní orgány vycházely v rámci územního řízení a následně i stavebního řízení. Na základě uvedené skutečnosti soud konstatoval, že utrácením dešťových vod pomocí vsakovacích studní nemůže způsobit podmačení nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně. Rovněž soud uvedl, že vzhledem ke složení zjištěného podloží neubírá na věrohodnosti předmětného posudku skutečnost, že nebyla provedena vsakovací zkouška přímo ve vyhloubených sondách s tím, že zjištěná mocná vrstva písكوšterku a šterkopísku a

následně pískovce má dostatečnou absorpční kapacitu, aby nedošlo v důsledku utrácení dešťových vod k zvednutí hladiny spodní vody. Na základě výše uvedeného uzavřel soud, že předmětný druhý posudek je dostatečným podkladem pro závěr, že nebude zasaženo do práv žalobkyně v důsledku řešení zasakování dešťových vod a že nedojde k podmáčení pozemku žalobkyně ani pozemků, na kterých bude vystavěna povolená stavba.

Uvedený rozsudek žalobkyně napadla včasnou kasační stížností v plném rozsahu. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 3.6.2015, č.j. 3 As 223/2014-41, pak rozsudek Krajského soudu ze dne 1.10.2014, č.j. 15 A 9/2011-108, zrušil a věc Krajskému soudu v Ústí nad Labem vrátil k dalšímu řízení, neboť se sice ztotožnil s valnou částí závěrů krajského soudu, ovšem ne se všemi.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3.6.2015, č.j. 3 As 223/2014-41, konstatoval, že okruh všech námitek kromě námitky týkající se nebezpečí imisí v důsledku zasakování dešťové vody se Krajský soud v Ústí nad Labem vypořádal zcela správně, když je v souladu se skutkovým stavem věci vyhodnotil jako nedůvodné.

Ve vztahu k námitce týkající se imisí v důsledku zasakování dešťové vody Nejvyšší správní soud konstatoval, že Krajský soud v Ústí nad Labem postupoval správně, pokud se pokusil verifikovat správnost původního hydrogeologického posudku z roku 2008. Dle Nejvyššího správního soudu však není zřejmé, z čeho dospěl krajský soud k závěru, že nový posudek z roku 2011 potvrdil závěry původního hydrogeologického posudku z roku 2008. Poukázal přitom na rozdílnost velikosti akumulčního prostoru vsakovacích studní navrhovaných jednotlivými posudky a na rozdíly v popisu jednotlivých vrstev podloží v obou posudcích. Tyto rozdíly dle Nejvyššího správního soudu v řízení před soudem nebyly nijak vysvětleny. Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud musí v dalším řízení doplnit skutková zjištění tak, aby bylo možné spolehlivě posoudit, zda technické řešení vsakovacích studní, navržené původním hydrogeologickým posudkem z roku 2008 je dostatečné k ochraně žalobkyně před podmáčením jejího pozemku dešťovými vodami ze sousední stavby (např. prostřednictvím znaleckého posudku), jelikož nový hydrogeologický posudek z roku 2011 není za stávající důkazní situace dostatečným podkladem pro potvrzení závěrů původního hydrogeologického posudku z roku 2008.

Na tomto místě soud podotýká, že v novém soudním řízení je zdejší krajský soud podle ustanovení § 110 odst. 4 s.ř.s. vázán shora uvedenými právními názory Nejvyššího správního soudu obsaženými ve výše citovaném rozsudku.

Primárně soud poznamenává, že s ohledem na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.6.2015, č.j. 3 As 223/2014-41, je nutno konstatovat, že s veškerými výše uvedenými námitkami žalobkyně kromě námitky týkající se nebezpečí imisí v důsledku zasakování dešťové vody se krajský soud již s konečnou platností vypořádal, neboť se závěry k nim učiněnými se ztotožnil zcela i Nejvyšší správní soud.

Proto se dále bude soud zabývat pouze námitkou týkající se nebezpečí imisí v důsledku zasakování dešťové vody.

Usnesením ze dne 18.2.2016, č.j. 15 A 9/2011-139, uložil Ing. P. Z., CSc., znalci z oboru inženýrská geologie a hydrogeologie, vypracování znaleckého posudku.

Znalec v posudku uvedl, že při vyhotovování obou posudků (z roku 2008 a roku 2011) nebyl při dimenzování vsakovacích studní proveden žádný výpočet, který by zohledňoval roční srážkový úhrn v dané lokalitě a sběrnou plochu stavby. Dále znalec poukázal na skutečnost, že mezi posudkem z roku 2008 a posudkem z roku 2011 je zásadní rozdíl v koeficientu filtrace (dále jen „Kf“), kdy v posudku z roku 2008 je uveden Kf 10^{-6-7} m/s, zatímco v posudku z roku 2011 je uveden Kf 10^{-3-4} m/s. Jde o odlišnost o čtyři řády. Dále zdůraznil, že u posudku z roku 2008 je vycházeno pouze z jedné odborné publikace a u posudku z roku 2011 je vycházeno ze stejné odborné publikace a dvou mělkých bagrovaných sond, kdy v posudku není jediná zmínka o průběhu sondážních odkryvných prací, o geologické dokumentaci sond a jednotlivé profily sond nejsou v textu popsány. Poukázal rovněž na skutečnost, že v posudku z roku 2011 je odkazováno na geologický profil v dané lokalitě, ovšem není jasné, ze které sondy tento profil vychází, či zda se jedná o interpolaci.

Dále znalec odpověděl na soudem položené otázky následujícím způsobem:

1. *Je technické řešení vsakovacích studní uvedené v původním geologickém a hydrogeologickém posudku vypracovaném RNDr. P. S. a P. V. v roce 2008, při složení geologického profilu zjištěného sondami popsány v geologickém a hydrogeologickém posudku vypracovaném RNDr. P. S. a P. V. v roce 2011, při umístění vsakovacích studní, v souladu se schválenou stavební dokumentací stavby „Ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci na pozemcích po.č. 362, 427/14, 354/2, 367, 374/3, 906, 427/1, 910/16 v k.ú. Janov u Hřenska“ dostatečné k ochraně žalobkyně před podmáčením jejích pozemků parc. č. 360/3 a st. p. č. 248, vše v k.ú. Janov u Hřenska?*

Ne, protože návrh vsakovacího objektu je stejný, i když vstupní data se liší o čtyři řády.

2. *Je s ohledem na zjištěný profil podloží možné na výše uvedenou otázku odpovědět i bez provedení čerpací zkoušky?*

Ne, neboť samotný profil sond nic neříká o hlubších polohách.

3. *Je možné bez provedení geologického průzkumu přímo na místě, kde mají být umístěny vsakovací studně, na základě podkladů uvedených v geologickém a hydrogeologickém posudku vypracovaném RNDr. P. S. a P. V. v roce 2011 vycházet z toho, že zvětralý, ale kompaktnější, pískovec se nachází v hloubce okolo 4 – 5 m?*

Ne, není to jisté, byť je tato skutečnost pravděpodobná. Provedené sondy těchto úrovní zdaleka nedosáhly a v geologii není zcela jisté nic, co se neověří.

4. *Jak daleko by měly být vsakovací studně umístěny, aby k podmáčení shora uvedených nemovitostí žalobkyně nedocházelo?*

Na tuto otázku by bylo možné seriózně odpovědět až na základě výsledků a interpretace vsakovací zkoušky.

5. *Je původní hydrogeologický posudek z roku 2008 v rozporu s posudkem z roku 2011? V případě, že ano, tak v jakých skutečnostech, a mají tyto rozpory vliv na shodné závěry obou posudků? V případě, že nikoliv, potvrdil posudek z roku 2011 závěry původního posudku a v jakém rozsahu?*

Oproti původnímu posudku z roku 2008, kde byla hodnota K_f uvedena ve výši 10^{-6-7} m/s , je v posudku z roku 2011 uvedena velice odlišná hodnota K_f 10^{-3-4} m/s , tedy v krajním případě o 4 řády vyšší. Zjistit vsakovací kapacitu podzemního prostředí byl základní úkol posudků (průzkumu), neboť jde o hlavní výpočetní faktor, z něhož se odvíjí návrhy (rozměry) vsakovacích objektů. V tomto podstatném tedy je původní hydrogeologický posudek z roku 2008 v zásadním rozporu s posudkem z roku 2011.

6. *Mohou mít rozdíly v geologickém profilu podloží zjištěné při porovnání hydrologických posudků z roku 2008 a 2011 vliv na zasakování srážkových vod a na návrh technického řešení vsakovacích studní, zejména na hloubku jejich vnitřního akumulačního prostoru?*

Rozdíly v geologickém podloží zjištěné při porovnání hydrogeologických posudků z roku 2008 a 2011 mohou mít vliv na technické řešení vsakovacích objektů, přičemž ovšem poměr, jaká část studny je volná (akumulační prostor) a jaká je vyplněna mezerovitým kamenivem, není důležitý.

7. *Jaký vliv má odlišná hloubka vnitřního akumulačního prostoru vsakovacích studní navržená posudkem z roku 2008 (hl. 3 m) a posudkem z roku 2011 (hl. 4,2 m) na zasakování zachycených srážkových vod do podloží?*

Tento detail má na samotnou vsakovací kapacitu vsakovacích zařízení minimální vliv – v podstatě nulový. Na vsakovací kapacitu (vsakovaný odtok) vsakovacího objektu má hlavní vliv vsakovací (smáčená) plocha. Kolik je ve studni kameniva je záležitost retence a nehraje pro vsakování roli.

V závěru uvedl znalec, že oba hydrogeologické posudky jsou nedostatečné, jejich závěry nedůvěryhodné, a projekt vsakovacího systému nemá seriózní podklad.

Z vyjádření znale při slyšení při jednání soudu vyplynulo, že v rámci správního řízení nebyly zjištěny dostatečné podklady k učinění závěru o tom, že vsakovací jámy specifikované v rámci stavebního řízení jsou dostatečným opatřením pro utrácení dešťové vody akumulované v důsledku nové výstavby.

Na tomto místě musí soud důrazně připomenout, že při rozhodování žaloby proti rozhodnutí správního orgánu se musí soud řídit zásadou obsaženou v § 75 odst. 1 s.ř.s., kde je uvedeno, že při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Proto soud nemohl přihlídnout ke skutečnosti, že v mezidobí došlo k pravomocné změně stavebního povolení a namísto plánovaných bungalovů, z nichž měla být odváděna dešťová voda do vsakovacích jam, bylo na stejném místě vybudováno parkoviště s povrchem zpevněným zatravnovacími dlaždicemi. Soud musel celou věc posuzovat optikou původního stavebního záměru a zkoumat, zda

správní orgán měl dostatečně zjištěný rozhodný skutkový stav před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí.

Pro posouzení námitky žalobkyně je dle soudu zásadní, zda z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgány při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu ve vztahu k otázce nebezpečí podmáčení pozemků žalobkyně. Ze znaleckého posudku vyhotoveného při řízení před soudem jednoznačně vyplynulo, že ani posudek z roku 2008 ani posudek z roku 2011, který měl závěry posudku z roku 2008 verifikovat, nejsou dostatečně vypovídajícími podklady k tomu, aby mohlo být jednoznačně konstatováno, že způsob utrácení dešťové vody, který byl v rámci projektové dokumentace předložen ve stavebním řízení, je dostatečný k zajištění toho, aby pozemky žalobkyně sousedící s povolovanou stavbou nebyly ohroženy podmáčením dešťovou vodou odváděnou ze zastavěné plochy. Na základě této skutečnosti dospěl soud k závěru, že správní orgány při vydání žalobou napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí, když presumovaly, že projektované vsakovací studny jsou dostatečným opatřením pro utrácení dešťových vod, vycházely ze skutkového stavu, který nemá oporu ve správním spise a vyžaduje zásadní doplnění. V této skutečnosti pak soud shledal zásadní vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného, zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Současně soud zrušil v souladu s § 78 odst. 3 s.ř.s. i rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavební úřad, ze dne 31.5.2010, č.j. OSU/57420/2010/Hm, neboť předmětnou vadou řízení je zatíženo i toto prvostupňové rozhodnutí.

Pro úplnost soud podotýká, že nepřistoupil v souladu s § 52 odst. 1 s.ř.s. k provedení dokazování písemným prohlášením žalobkyně, že trvá na podané žalobě, a svědeckým výsledkem M. M., neboť oba tyto důkazy měly směřovat k ověření vůle žalobkyně ve vztahu k tomu, zda trvá na projednání žaloby, či nikoli. Při jednání soudu právní zástupkyně žalobkyně jednoznačně uvedla, že žalobkyně trvá na projednání žaloby. Toto prohlášení je pro soud závazné stejně, jako by je učinila samotná žalobkyně. Je odpovědností právního zástupce zajistit, aby vůle, kterou projeví u jednání soudu, byla v souladu s vůlí zastupované osoby. Tento soulad vůle nemůže být předmětem dokazování při jednání soudu o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Žalobkyně měla v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. a ustanovení § 110 odst. 3 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1.10.2014, č.j. 15 A 9/2011-108, v celkové výši 52 184,- Kč, která se skládá z částky 2 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 4 200,- Kč za dva úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem JUDr. Milanem Hulíkem v řízení před krajským soudem po 2 100,- Kč [za převzetí věci, a podání žaloby dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 15 500,- Kč za pět úkonů právní

služby poskytnuté právním zástupcem JUDr. Milanem Hulíkem v řízení před krajským soudem po 3 100,- Kč [za účast při jednání přesahující dvě hodiny dne 30.7.2014 a dne 1.10.2014 a písemné podání soudu doručené dne 12.10.2015 dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013], z částky 5 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek za podání kasační stížnosti, z částky 3 100,- Kč za jeden úkon právní služby poskytnuté právním zástupcem JUDr. Milanem Hulíkem v řízení před Nejvyšším správním soudem [podání kasační stížnosti dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013], z částky 15 500,- Kč za pět úkonů právní služby poskytnuté právní zástupkyní Mgr. Lucií Petránkovou v řízení před krajským soudem po 3 100,- Kč [za účast při jednání dne 5.10.2016, 23.11.2016 a 17.5.2017 a písemná podání soudu doručená dne 16.5.2016 a 8.8.2016 dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013], z částky 3 900,- Kč za s tím souvisejících třináct režijních paušálů po 300,- Kč, dále z částky 2 000,- Kč odpovídající náhradě za promeškaný čas za cesty k jednáním soudu ze sídla právních zástupců žalobkyně v Praze a zpět [4 půlhodiny po 100,- Kč za každé z pěti jednání v souladu s § 14 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb] a z částky 984,- Kč za cestovné právní zástupkyně žalobkyně osobním automobilem k jednání soudu konanému dne 17.5.2017 (cesta z Prahy do Ústí nad Labem a zpět – 180 km, při průměrné spotřebě 6 l benzínu/100 km).

Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť dle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016 - 53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015 - 8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015 - 43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014 - 67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015 - 49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová